

Nota zienswijzen ‘Facetregeling geitenhouderijen’

Gemeente Het Hogeland
september 2020

Het ontwerpbestemmingsplan 'Facetregeling geitenhouderijen' heeft van 9 juli tot en met 27 augustus 2020 ter inzage gelegen. In deze periode zijn er een drietal brieven met zienswijzen binnen gekomen. Dit betreft:

1. Hekkelman Advocaten namens LTO-Noord en 3 andere (rechts)personen (hierna te noemen: reclamant 1) bij brief van 14 augustus 2020;
2. Kannes BV/Wadd'n Geit uit Kantens (hierna te noemen: reclamant 2) van 20 augustus 2020 - ingekomen 24 augustus 2020;
3. Gronings Agrarisch Jongeren Kontakt (GrAJK) te Drachten (hierna te noemen: reclamant 3) bij brief van 26 augustus 2020.

Ontvankelijkheid Nota Zienswijzen op het Ontwerp

Alle zienswijzen zijn binnen de bovengenoemde termijn ingekomen en zijn daarom ontvankelijk.

Facet-beheersverordening in relatie tot het facetbestemmingsplan

Reclamant 1 benoemt ook het feit dat er facet-beheersverordening met eenzelfde regeling zal worden vastgesteld voor de gebieden waar nu een beheersverordening geldt. Voor facetbeheersverordening gelden geen mogelijkheden voor het indienen van zienswijzen en beroep op de Raad van State. De afwegingen die in deze Nota zienswijzen worden gemaakt worden echter op gelijke wijze gedaan ten aanzien van de vast te stellen beheersverordening zodat er voor de hele gemeente dezelfde afwegingen (beschermings)regelingen zullen gelden.

Wijze van behandeling

De ingediende zienswijzen van de verschillende reclamanten overlappen gedeeltelijk qua inhoud. In deze nota worden daarom allereerst de zienswijzen van reclamant 1 besproken. Vervolgens worden de zienswijzen van beide andere reclamanten voor zover niet reeds inhoudelijk besproken doorgenomen. Vooraf melden wij hierbij nog dat er ook van de GGD-Groningen een reactie is gevraagd ten aanzien van de regeling en de ingediende zienswijzen. In de reactie op de zienswijzen verwijzen wij daarnaar.

Zienswijze reclamant 1 en de reacties gemeente daarop

Reclamant 1 geeft na een korte uiteenzetting van het besluit onder punt 3 van zijn brief aan dat het uit voorzorg vaststellen van verbodsbepalingen in het bestemmingsplan (of de beheersverordeningen) onrechtmatig zou zijn. Hij geeft vervolgens (onder 4) met verwijzing naar het EVRM aan dat het uit voorzorg nemen van proportionele maatregelen wel is toegestaan maar dat 'de enkele vrees' voor risico's niet tot maatregelen moet leiden. Reclamant 1 heeft het daarna over hypothetische risico's en wetenschappelijk niet bewezen veronderstellingen waar - volgens reclamant 1 - geen rekening mee hoeft te worden gehouden. Hij haalt een aantal gerechtelijke uitspraken aan, kennelijk met het doel aan te geven dat daaruit moet worden afgeleid dat een besluit tot vaststelling 'onrechtmatig' is. Wij gaan hieronder eerst in op de onderbouwing van het besluit, vervolgens op de proportionaliteit van de regeling en tot slot op de overige door reclamant 1 aangehaalde punten.

Onderbouwing besluiten

In de toelichting op het bestemmingsplan wordt nergens aangegeven dat, zoals de reclamant 1 het verwoordt, 'de enkele vrees' tot de juridische maatregel heeft moeten leiden. Het EVRM geeft overigens ook nergens aan dat dergelijke vrees niet tot maatregelen mag leiden, en bovendien ook niet dat er geen rekening mag worden gehouden met, weliswaar nog niet volledig bewezen feiten, maar wel een redelijk vermoeden.

Als reclamant 1 bedoelt aan te geven dat juridische maatregelen bij een redelijk vermoeden niet verplicht zijn, dan wordt dat ook niet door de gemeente ontkend. Dat wil echter niet zeggen dat er geen

maatregelen mogen worden ingesteld.

De gemeente Het Hogeland acht het wel de taak van de overheid om bij een vermoeden van gezondheidsrisico's af te wegen of, en zo ja, welke maatregelen dan het beste zijn om die gezondheidsrisico's zoveel mogelijk te beperken. Het niet nemen van maatregelen kan immers net zo goed later tot de conclusie leiden dat de overheid nalatig is geweest en daarmee mogelijk juist onrechtmatig heeft gehandeld.

Uit uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, waaronder die die door reclamant 1 worden aangehaald (bijvoorbeeld ECLI:NL:RVS:2018:3781, Wormerland), blijkt ook dat de gemeenten en provincies hierin een eigen verantwoordelijkheid hebben.

Op basis van de rapporten die in de toelichting van het bestemmingsplan onder 1.3 zijn genoemd is er onzes inziens voldoende aannemelijk gemaakt dat er binnen een straal van een tot twee kilometer van geitenhouderijen gezondheidsrisico's, te weten een verhoogde kans op longontsteking, aanwezig zijn. Dit wordt nog eens bevestigd door het RIVM op haar website¹ en de minister van VWS bij brief van 24 april 2020². Daarbij wordt expliciet aangegeven dat op basis van het vervolgonderzoek dat is gedaan in Gelderland, Overijssel en Utrecht redelijkerwijs is te veronderstellen dat de conclusies zijn te vertalen naar andere gebieden in Nederland waar zich geitenhouderijen bevinden.

Met bovenstaande is aangegeven dat de gestelde zienswijze onder 5.2 van de brief, waarin reclamant 1 lijkt te willen aangeven dat dit onderzoek niet zou mogen gelden voor Groningen (of andere 'schone' gebieden) onjuist is en dat het RIVM en VWS in ieder geval wel bredere conclusies trekt voor heel Nederland. Dit nog los van het feit dat het niet duidelijk is of fijnstof een aandeel heeft in het verhoogde risico op longontsteking en als er al een aandeel zou zijn hoe hoog dat aandeel dan is.

In dit verband is het ook goed te melden dat ook de GGD-Groningen is gevraagd om hierop te reageren. De GGD-Groningen neemt hetzelfde standpunt in en schrijft hierover het volgende:

Het klopt dat deze onderzoeksresultaten niet één op één vertaald kunnen worden naar gebieden buiten de onderzoeksgebieden. Dat wil zeggen dat het exacte percentage verhoging in longontsteking niet hetzelfde hoeft te zijn tussen verschillende gebieden. Maar omdat een verhoging in het aantal longontstekingen nabij geitenhouderijen in (delen van) vijf provincies (Brabant, Limburg, Utrecht, Gelderland en Overijssel) is aangetoond voor meerdere opeenvolgende jaren gaan de onderzoekers er vanuit dat het aannemelijk is dat het verhoogde risico op longontsteking rond geitenhouderijen ook van toepassing is op andere gebieden in Nederland. Dit is o.a. hier te vinden; <https://www.rivm.nl/veehouderij-en-gezondheid/vragen-en-antwoorden#VGOIII2>

Ten aanzien van de relatie met fijnstof meldt de GGD-Groningen:

De oorzaak van het verhoogde risico op longontsteking nabij geitenhouderijen is nog onduidelijk. Er is vervolgonderzoek gestart naar deze oorzaak. Zie <https://www.rivm.nl/veehouderij-en-gezondheid/vragen-en-antwoorden#VGOIIIoorzaken> LTO heeft het in de zienswijze meerdere keren over het gehalte fijnstof. Het klopt dat de achtergrond concentratie fijnstof in Groningen wel lager is dan bijvoorbeeld in het zuiden van het land. Lokaal zijn ook in Groningen zeker verhogingen in fijnstof gehalte mogelijk, bijvoorbeeld door verkeer, houtkachels, industrie, veehouderijen etc. Daarom kan er niet zomaar gesteld worden dat het gehalte fijnstof in Groningen geen aanleiding geeft tot gezondheidsrisico's. Voor fijnstof is namelijk geen drempelwaarde afgeleid waaronder geen gezondheidseffecten mogelijk zijn. En daarnaast is het dus nog onbekend of fijnstof een bijdrage heeft in het verhoogde risico op longontsteking en zo ja wek aandeel.

¹ <https://www.rivm.nl/nieuws/ook-in-utrecht-gelderland-en-overijssel-meer-kans-op-longontsteking-dichtbij-geitenhouderij>;

² Brief aan de TK van 24 april 2020 MinVWS, die handelt over Veehouderij en gezondheid omwonenden, en daarbij refereert aan het vervolgonderzoek.

Onze conclusie uit bovenstaande is dat de oorzaken van verhoogde aantallen longontstekingen in de nabijheid van geitenhouderijen weliswaar nog niet volledig duidelijk zijn, maar dat er in voldoende mate is aangetoond dat er verhoogde risico's zijn op longontsteking in de buurt van geitenhouderijen. Dit is ook de reden dat verschillende provincies en gemeenten buiten Noord-Brabant en Limburg (ook buiten Gelderland, Overijssel en Utrecht) een moratorium hebben ingesteld. De maatregel die in het bestemmingsplan 'Facetregeling geitenhouderijen' is opgenomen passen onzes inziens volledig binnen dit kader. De gemeente heeft de bevoegdheid om deze afweging te maken.

De zienswijze dat er geen sprake is van algemeen aanvaarde inzichten wordt niet gedeeld en ook de stelling dat er algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten noodzakelijk zijn voordat een gemeente verscherpte maatregelen (reclamant 1 spreekt in 5.1 over een verbod) mag nemen delen wij niet.

De door reclamant 1 aangehaalde gerechtelijke uitspraken dateren van voor de vervolgonderzoeken (VG0II en VG0 III) en de bovengenoemde conclusies van het RIVM en het ministerie. Deze uitspraken hebben ook allemaal betrekking op individuele gevallen waarbij gemeenten juist wel mee wensten mee te werken aan een uitbreiding of vestiging van een intensief veehouderijbedrijf en gaan niet over de keuze van een gemeente om uit voorzorg een stringenter regeling vast te stellen. Nogmaals benadrukken wij hier dat er een zekere keuzevrijheid bij iedere overheid ligt om maatregelen te treffen mits deze niet disproportioneel zijn.

Proportionele regeling

Mogelijk wil reclamant 1 met het aanhalen van het EVRM in punt 4 en het gestelde in punt 6 aangeven dat de regeling niet effectief is en deze kennelijk ook niet in verhouding staat tot de belangen van in dit geval de geitenhouders (zie ook punt 6) en, om die reden disproportioneel zou zijn.

Allereerst merken wij op dat de regeling in het bestemmingsplan meer is dan alleen de verbodsbepaling die reclamant 1 onder punt 1 heeft genoemd. In de regels van het plan is onder artikel 4.2 namelijk juist de mogelijkheid opgenomen om met een omgevingsvergunning af te wijken van het verbod uit 4.1. Het betreft hier dus ook geen absoluut verbod zoals wel het geval was in de wijzigingsbevoegdheid uit de door reclamant 1 aangehaalde uitspraak van 10 september 2014.³ In deze zin achten wij deze uitspraak dus niet relevant.

Deze bestemmingsregeling zorgt dus niet voor een absoluut verbod. Wel delen wij de opvatting dat de bewijslast om aan te tonen dat er geen gezondheidsrisico's zijn, wordt verzwaard voor degenen die willen uitbreiden of zich zouden willen vestigen in de gemeente. Gezien de bovengenoemde onderzoeken en het feit dat het belang van vestiging en uitbreiding van geitenhouderijen met name ligt bij deze bedrijven achten wij dit zeker niet disproportioneel.

Die bewijslast is niet licht. Mogelijk kan het nader onderzoek van het RIVM, dat nog op zich laat wachten, hierin een bijdrage leveren als er meer duidelijkheid komt over de oorzaken van de verhoogde risico's. In andere gevallen zal er door middel van maatregelen en/of bijvoorbeeld het houden van afstand tot gevoelige functies dan wel eigen onderzoek mogelijk naar een oplossing kunnen worden gezocht zodat toch een omgevingsvergunning kan worden verleend. Het bevoegd gezag (meestal het college van B&W) zal uiteraard ook een goed onderbouwd besluit moeten nemen en wij achten het daarbij dan ook van belang om zo lang er op basis van nader onderzoek nog geen uitsluitsel voor de risico's kan worden gegeven dat zij zich laten bijstaan door advies van de GGD. In dit verband merken wij op dat in artikel 4.2 wordt aangegeven dat er 'onomstotelijk is bewezen dat er geen effecten voor de gezondheid van omwonenden zijn'. Deze formulering is zeer zwaar en was in eerste instantie wel zo bedoeld maar wij zien in dat dit keuzevrijheid voor het verlenen van een vergunning mogelijk wel heel beperkt maakt omdat onderzoeken eigenlijk altijd wel een zekere mate van twijfel in zich blijven dragen. Het gaat er om dat de gezondheidsrisico's naar de overtuiging van het bevoegd gezag in voldoende mate worden uitgesloten. Wij stellen daarom voor deze formulering in artikel 4.2 aan te passen zodat de afwegingen om alsnog toestemming te verlenen voor uitbreiding en vestiging iets meer ruimte bieden aan het bevoegd gezag voor nadere beoordeling op de specifieke situatie, de actualiteit van de onderzoeken en het oordeel van deskundigen van de GGD. .

³ ECLI:NL:RVS:2014:3335 (Buitengebied Bernheze).

Tot slot willen wij er hierbij ook op wijzen dat het Coronavirus ons de afgelopen tijd extra alert heeft gemaakt ten aanzien van gezondheidsrisico's, met name op de luchtwegen. Hoewel er nog veel onduidelijk is over de exacte wijze van besmetting met dit virus e.d., is wel duidelijk dat personen met longaandoeningen verhoogde risico's lopen. Zonder dat wij hier direct verdere conclusies aan willen of kunnen verbinden, wordt de noodzaak van een stringenter regeling om het risico op longontstekingen te verkleinen hierdoor ook benadrukt.

Hoewel bovenstaande regeling een belemmering voor de vestiging of uitbreiding van geitenhouderijen kan opleveren achten wij de noodzaak van deze maatregel in principe verantwoord.

Overige zienswijzen van reclamant 1

Reclamant 1 geeft onder punt 7 van de brief aan dat regeling via het milieuspoor had moeten plaatsvinden in plaats van via het ruimtelijk spoor. Wij delen die mening niet. Beide sporen lopen steeds meer door elkaar en worden onder de toekomstige Omgevingswet nog verder geïntegreerd. Het ruimtelijk spoor is echter het juiste spoor om omdat dit spoor zich kenmerkt door functietoedeling en waar nodig functiescheiding. In dit geval is dat aan de orde omdat deze specifieke agrarische functies gescheiden moet worden van andere gevoelige functies (met name woningen). Afstand houden tussen geitenhouderijen en gevoelige functies - in de onderzoeken wordt gesproken van 1 tot 2 km - kunnen bijvoorbeeld uiteindelijk ook een rol spelen bij een eventuele verlening van een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 4.2 van het bestemmingsplan.

Overigens wordt ook bij de provincies het ruimtelijk spoor vooralsnog vaak als het meest geëigende middel gezien om een moratorium op te leggen.

Ook hierbij melden wij dat de GGD-Groningen heeft aangegeven dat een oplossing in het milieuspoor misschien wel een goede optie zou kunnen zijn, maar omdat momenteel de kennis over de oorzaak en bijbehorende maatregelen nog ontbreekt is dit momenteel niet duidelijk wat zinvol is. Reclamant 1 stelt daarnaast dat regulering al in voldoende mate zijn heeft plaatsgevonden vanwege het vaccinatieprogramma tegen Q-koorts. Ook deze zienswijze delen wij niet. Uit de eerder genoemde onderzoeken blijkt nu juist dat het gaat om longontsteking en niet om Q-koorts. Dit kan dan ook geen reden zijn om af te zien van het vaststellen van de facetregeling.

Tot slot noemt reclamant 1 onder punt 6 planschade, wat het gemeentebestuur mee zou moeten wegen in haar besluit. Het staat een ieder vrij om planschade (op grond van de Wet ruimtelijke ordening) te vragen bij belemmerende planologische maatregelen. Zo'n claim kan overigens pas kan worden ingediend als een vergunning op grond van artikel 4.2 van het bestemmingsplan is geweigerd. Wij willen niet vooruitlopen op een eventueel planschadeonderzoek bij een weigering in dat geval maar stellen hierbij wel de vraag of er sprake kan zijn van planschade na weigering van een dergelijke vergunning gezien de bij planschade noodzakelijk toets op criteria 'normaal maatschappelijk risico' en 'voorzienbaarheid'. Dit nog los van de op dit moment bestaande beperkingen die er gelden op grond van de Wet Natuurbescherming voor de uitbreidingsmogelijkheden voor veeteeltbedrijven in het algemeen. Los van bovenstaande afwegingen die betrekking hebben op de financiële haalbaarheid van de facetregeling zijn wij van mening dat dat het planschaderisico vanuit het oogpunt van het maatschappelijk belang (gezondheidsrisico's) geen belemmering mag vormen.

Reclamant 2

In brief geeft reclamant 2 aan de bovenstaande zienswijze te onderschrijven. Daarna worden de de volgende punten benoemt:

- Kannes wil uitbreiden, althans de mogelijkheid behouden daartoe behouden.

Reactie: Op voorhand kan hierover worden aangegeven dat de regeling in het bestemmingsplan uitbreiding niet volledig uitsluit.

- Er is geen onomstotelijk bewijs van gezondheidseffecten/onderbuikgevoel. Het is reclamant niet duidelijk hoe zij onomstotelijk kan bewijzen dat er geen gezondheidseffecten zijn als niet kan worden bewezen dat er gezondheidseffecten zijn.

Reactie: Van een onderbuikgevoel is geen sprake. Uit de aangehaalde onderzoeken en reacties van het ministerie en het RIVM daar weer op (zie bladzijde2) is gebleken dat er voldoende reden is maatregelen te treffen. Zoals hiervoor ook is vermeld, is nergens bepaald dat de overheid in die gevallen daar niet toe gerechtigd is. In de meeste provincies zijn inmiddels ook vergelijkbare regelingen opgelegd.

- De Kernel-analyse uit het RIVM-rapport van 2014-2016 zou alleen mogen worden gebruikt als er een onomstotelijk verband kan worden aangetoond.

Reactie: Het is onduidelijk wat reclamant bedoeld met het niet mogen gebruiken van de Kernel-analyse. Er wordt er verwezen naar één van de eerste rapporten (2014-2016) en er is niet aangegeven of dit in dat rapport is vermeld. Los daarvan is het de vraag waarom reclamant juist dit oudste rapport aanhaalt terwijl er inmiddels nieuwe onderzoeken zijn waarop dit besluit is gebaseerd.

- De doelmatigheid van de regeling wordt in twijfel getrokken omdat fijnstof en stikstofdioxiden ook effecten hebben op de gezondheid die onomstotelijk bewezen zijn. Een verbod op verbrandingsmotoren zou effectiever zijn. Dit geeft ook rechtsongelijkheid ten opzichte van andere economische activiteiten.

Reactie: In dit facetbestemmingsplan wordt slechts gestuurd op slechts één gezondheidsrisico, te weten longontstekingsrisico vanwege geitenhouderijen. Dat gebeurt op basis van nieuwe informatie hierover. Het is niet ongebruikelijk in Nederland om specifieke maatregelen te stellen. Dat blijkt bijvoorbeeld ook uit de Corona-maatregelen van het rijk en veiligheidsregio's.

Iedere geitenhouderij wordt daarbij aan dezelfde regels gebonden. Vanuit dat perspectief is er geen rechtsongelijkheid.

- Geitenhouderijen kunnen ook gezondheidsvoordelen geven. Vanwege het gezonde effect van geitenmelk bij kinderen zijn geitenhouderijen ook noodzakelijk. De gemeente handelt volgens het principe van *not in my backyard*. Dat lijkt reclamant ongewenst.

Reactie: De echte noodzaak om vanwege mogelijke gezondheidsvoordelen of een tekort aan geitenmelk nog meer geiten te houden in de gemeente Het Hogeland of in Nederland in het algemeen is nergens bewezen of onderbouwd. De gemeente neemt de maatregel op basis van een algemeen zorg voor haar inwoners.

- Waddengeit zit op 580 m van het dichtstbijzijnde woonhuis en het zou redelijk zijn als dit bedrijf ruimte krijgt vooruitbreiding.

Reactie: De gemeente sluit met dit bestemmingsplan de uitbreiding niet volledig uit maar heeft zoals eerder is aangegeven wel de bewijslast omgekeerd. Zoals hiervoor ook is aangegeven kan afstand tot woonbebouwing daarbij een rol spelen. De aangegeven afstand van 580 m is echter niet zodanig dat op voorhand een specifieke regeling in dit bestemmingsplan zou moeten worden overwogen.

Reclamant 3

Reclamant geeft aan dat het bestemmingsplan gestoeld is op een zwakke onderbouwing en verwijst daarvoor op de eerste bladzijde van haar brief naar het onderzoek in Noord-Brabant en Limburg uit 2017. Daarbij wordt vooral gewezen op de dichtheid van veehouderijen de luchtkwaliteit in die provincies en de luchtkwaliteit aldaar.

Het plan is echter juist gebaseerd op de aanvullende onderzoeken van na 2017 die ook in andere provincies hebben plaats gevonden, en de daarop gebaseerde eerder genoemde uitspraken van het RIVM en het ministerie. Daaruit blijkt dat er een verhoogd risico bestaat op longontsteking waarbij juist niet duidelijk is dat dit met de dichtheid van het aantal veehouderijen of met fijnstof te maken heeft. De

gemeente acht daarom deze voorzorgregeling niet opgepast en verwijst verder naar het hiervoor gestelde ten aanzien van proportionaliteit van de regeling.

Reclamant geeft voorts aan dat als er uit vervolgonderzoek blijkt wat de oorzaak is van het verhoogde risico dat er dan door de sector 'gemitigeerd' zal worden.

De gemeente kiest er echter voor om niet af te wachten totdat er meer duidelijk is over wat de oorzaak is nu wel duidelijk is dat er een verhoogde kans op longontsteking bestaat en kiest er voor om nu het verbod met mogelijkheid van een vergunning in te stellen. Dat voorkomt ook onnodige investeringen door agrariërs en eventuele saneringsmaatregelen in de toekomst die de gemeenschap nog meer zullen kosten. Wanneer er duidelijkheid is en zou blijken dat er toch geen hogere gezondheidsrisico's zijn of dat die risico's door middel van mitigerende maatregelen kunnen worden voorkomen dan kan in het kader van dit bestemmingsplan ook vergunning op grond van artikel 4.2 van de facetregeling (zeker met de hiervoor voorgestelde aanpassing) worden verleend. In die zin worden mitigerende maatregelen ook niet onmogelijk gemaakt.

De zienswijze over diversiteit van de landbouw, kringlooplandbouw, het mesttekort in Groningen en eventuele biodiversiteit worden niet nader onderbouwd. Er kan op grond hiervan niet worden geoordeeld dat de facetregeling niet kan worden vastgesteld.

GGD-Groningen

Zoals in de inleiding en ook al in onze reactie hiervoor is aangegeven is de GGD-Groningen ook gevraagd te reageren op voorliggende besluiten en de zienswijzen. De GGD-Groningen heeft daarbij tot slot nog gewezen op het landelijk GGD standpunt naar aanleiding van de VGO onderzoeken. Dit houdt in om het voorzorgsbeginsel toe te passen en terughoudend te zijn met uitbreiding of nieuwvestiging van geitenhouderijen in de buurt van gevoelige bestemmingen. Dit is te vinden; <https://ggdghor.nl/actueel-bericht/uitslag-onderzoek-veehouderij-en-gezondheid-omwonenden-vgo-overijssel-gelderland-en-utrecht/>

Conclusie

De zienswijzen van reclamanten ten aanzien van de onrechtmatigheid of onzorgvuldigheid van het besluit worden niet gedeeld in de zin dat het besluit tot vaststelling niet zou kunnen worden genomen.

Wel kan tegemoet gekomen worden aan de ingediende zienswijzen door de formulering van artikel 4.2 van de facetregeling aan te passen waardoor er meer ruimte ontstaat voor het verlenen van een omgevingsvergunning. Daarbij stellen wij voor om zo lang er geen nadere duidelijkheid bestaat op grond van landelijk onderzoek over het risico op longontsteking in ieder geval ook het advies van een onafhankelijke gezondheidsdeskundigen - meest voor de hand liggend is de GGD - te betrekken bij de besluitvorming over de te verlenen omgevingsvergunning.

In het ontwerp staat de volgende regeling:

4.2 Omgevingsvergunning voor het afwijken van de gebruiksregels

Het bevoegd gezag kan van het verbod in lid 4.1, eerste sublid, afwijken met een omgevingsvergunning indien uit onderzoek onomstotelijk is bewezen dat er geen effecten voor de gezondheid van omwonenden zijn.

Wij stellen voor dit als volgt aan te passen:

- a. *'Het bevoegd gezag kan van het verbod in lid 4.1, eerste sublid, afwijken met een omgevingsvergunning indien uit onderzoek in voldoende mate is gebleken dat gezondheidsrisico's voor de gezondheid van personen die verblijven in nabij gelegen functies, zijn uit te sluiten.*
- b. *Het bevoegd gezag betreft bij het al dan niet verlenen van de vergunning ieder geval:*

- *De afstand van de geitenhouderij tot bestaande of geprojecteerde woonfuncties of andere gevoelige verblijffuncties;*
- *een advies van de GGD of andere onafhankelijke deskundige zo lang er geen algemene nieuwe inzichten zijn.'*

Tot slot

Deze Nota zienswijze maakt (geanonimiseerd) deel uit van de toelichting op het bestemmingsplan. In de toelichting op het facet-bestemmingsplan (en de facet-beheersverordening) zijn daarnaast enkele aanpassingen gedaan ter verduidelijking en onderbouwing van het besluit.